LEGE Nr. 10 din 8 februarie 2001 *** Republicată
privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989

Act de bază

Legea nr. 10/2001, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 798 din 2 septembrie 2005

Acte modificatoare

Rectificarea publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 914 din 12 octombrie 2005
Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 209/2005
Legea nr. 263/2006
Legea nr. 74/2007
Decizia Curții Constituționale nr. 830/2008
Decizia Curții Constituționale nr. 1055/2008
Legea nr. 302/2009

NOTĂ:

Prin Hotărârea Guvernului nr. 250/2007 au fost aprobate Normele metodologice de aplicare unitară a Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989.

CAP. 1
Dispoziții generale

ART. 1

(1) Imobilele preluate în mod abuziv de stat, de organizațiile cooperatiste sau de orice alte persoane juridice în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989, precum şi cele preluate de stat în baza Legii nr. 139/1940 asupra rechizițiilor şi nerestituite se restituie în natură sau în echivalent, când restituirea în natură nu mai este posibilă, în condițiile prezentei legi.

(2) În cazurile în care restituirea în natură nu este posibilă se vor stabili măsuri reparatorii prin echivalent. Măsurile reparatorii prin echivalent vor consta în compensare cu alte bunuri sau servicii oferite în echivalent de către entitatea învestită potrivit prezentei legi cu soluționarea notificării, cu acordul persoanei îndreptățite, sau despăgubiri acordate în condițiile prevederilor speciale privind regimul stabilirii şi plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv.

(3) Măsurile reparatorii prin echivalent constând în compensare cu alte bunuri sau servicii se acordă prin decizia sau, după caz, dispoziția motivată a entității învestite potrivit prezentei legi cu soluționarea notificării. Măsurile reparatorii în echivalent constând în despăgubiri acordate în condițiile legii speciale privind regimul de stabilire şi plată a despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv se propun a fi acordate prin decizia sau, după caz, dispoziția motivată a entității învestite potrivit prezentei legi cu soluționarea notificării.

(4) Măsurile reparatorii prin echivalent pot fi combinate.

(5) Primarii sau, după caz, conducătorii entităților învestite cu soluționarea notificărilor au obligația să afişeze lunar, în termen de cel mult 10 zile calendaristice

calculate de la sfârşitul lunii precedente, la loc vizibil, un tabel care să cuprindă bunurile disponibile şi/sau, după caz, serviciile care pot fi acordate în compensare.

ART. 2

(1) În sensul prezentei legi, prin imobile preluate în mod abuziv se înțelege:

a) imobilele naționalizate prin Decretul nr. 92/1950 pentru naționalizarea unor imobile, cu modificările şi completările ulterioare, prin Legea nr. 119/1948 pentru naționalizarea întreprinderilor industriale, bancare, de asigurări, miniere şi de transporturi, precum şi prin alte acte normative de naționalizare;

b) imobilele preluate prin confiscarea averii, ca urmare a unei hotărâri judecătoreşti de condamnare pentru infracțiuni de natură politică, prevăzute de legislația penală, săvârşite ca manifestare a opoziției față de sistemul totalitar comunist;

c) imobilele donate statului sau altor persoane juridice în baza Decretului nr. 410/1948 privind donațiunea unor întreprinderi de arte grafice, a Decretului nr. 478/1954 privind donațiile făcute statului şi altele asemenea, neîncheiate în formă autentică, precum şi imobilele donate statului sau altor persoane juridice, încheiate în forma autentică prevăzută de art. 813 din Codul civil, în acest din urmă caz dacă s-a admis acțiunea în anulare sau în constatarea nulității donației printr-o hotărâre judecătorească definitivă şi irevocabilă;

d) imobilele preluate de stat pentru neplata impozitelor ca urmare a unor măsuri abuzive impuse de stat, prin care drepturile proprietarului nu puteau fi exercitate;

e) imobilele considerate a fi fost abandonate, în baza unei dispoziții administrative sau a unei hotărâri judecătoreşti pronunțate în temeiul Decretului nr. 111/1951 privind reglementarea situației bunurilor de orice fel supuse confiscării, confiscate, fără moştenitori sau fără stăpân, precum şi a unor bunuri care nu mai folosesc instituțiilor bugetare, în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989;

f) imobilele preluate de stat în baza unor legi sau a altor acte normative nepublicate, la data preluării, în Monitorul Oficial al României, Partea I, sau în Buletinul Oficial;

g) imobilele preluate de stat în baza Legii nr. 139/1940 asupra rechizițiilor şi care nu au fost restituite ori pentru care proprietarii nu au primit compensații echitabile;

h) orice alte imobile preluate de stat cu titlu valabil, astfel cum este definit la art. 6 alin. (1) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică şi regimul juridic al acesteia, cu modificările şi completările ulterioare;

i) orice alte imobile preluate fără titlu valabil sau fără respectarea dispozițiilor legale în vigoare la data preluării, precum şi cele preluate fără temei legal prin acte de dispoziție ale organelor locale ale puterii sau ale administrației de stat.

(2) *** Abrogat

ART. 3

(1) Sunt îndreptățite, în înțelesul prezentei legi, la măsuri reparatorii constând în restituire în natură sau, după caz, prin echivalent:

a) persoanele fizice, proprietari ai imobilelor la data preluării în mod abuziv a acestora;

b) persoanele fizice, asociați ai persoanei juridice care deținea imobilele şi alte active în proprietate la data preluării acestora în mod abuziv;

c) persoanele juridice, proprietari ai imobilelor preluate în mod abuziv de stat, de organizații cooperatiste sau de orice alte persoane juridice după data de 6 martie 1945; îndreptățirea la măsurile reparatorii prevăzute de prezentul articol este condiționată de continuarea activității ca persoană juridică până la data intrării în vigoare a prezentei legi sau de împrejurarea ca activitatea lor să fie fost interzisă sau întreruptă în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989, iar acestea să-şi fi reluat activitatea după data de 22 decembrie 1989, dacă, prin hotărâre judecătorească, se constată că sunt aceeaşi persoană juridică cu cea desființată sau interzisă, precum şi partidele politice a căror

activitate a fost interzisă sau întreruptă în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989, dacă şi-au reluat activitatea în condiţiile legii.

(2) Ministerele, celelalte instituţii publice ale statului sau ale unităţilor administrativ-teritoriale, inclusiv cele autonome sau independente, regiile autonome, companiile/societăţile naţionale, societăţile comerciale cu capital de stat, precum şi cele privatizate, potrivit legii, nu au calitatea de persoane îndreptăţite şi nu fac obiectul prezentei legi.

ART. 4

(1) În cazul în care restituirea este cerută de mai multe persoane îndreptăţite coproprietare ale bunului imobil solicitat, dreptul de proprietate se constată sau se stabileşte în cote-părţi ideale, potrivit dreptului comun.

(2) De prevederile prezentei legi beneficiază şi moştenitorii legali sau testamentari ai persoanelor fizice îndreptăţite.

(3) Succesibilii care, după data de 6 martie 1945, nu au acceptat moştenirea sunt repuşi de drept în termenul de acceptare a succesiunii pentru bunurile care fac obiectul prezentei legi. Cererea de restituire are valoare de acceptare a succesiunii pentru bunurile a căror restituire se solicită în temeiul prezentei legi.

(4) De cotele moştenitorilor legali sau testamentari care nu au urmat procedura prevăzută la cap. III profită ceilalţi moştenitori ai persoanei îndreptăţite care au depus în termen cererea de restituire.

ART. 5

(1) Nu sunt îndreptăţite la restituire în natură sau la măsuri reparatorii în echivalent persoanele care au primit despăgubiri potrivit acordurilor internaţionale încheiate de România privind reglementarea problemelor financiare în suspensie, enumerate în anexa nr. 1 care face parte integrantă din prezenta lege.

(2) Dispoziţiile alin. (1) se aplică şi persoanelor ale căror averi au fost dobândite ilicit, în conformitate cu hotărârile instanţelor judecătoreşti pronunţate până la 6 martie 1945. Atât anexa nr. 1 la prezenta lege, cât şi hotărârile judecătoreşti respective se afişează pe pagina de internet a autorităţii publice cu atribuţii în domeniul retrocedărilor.

ART. 6

(1) Prin imobile, în sensul prezentei legi, se înţeleg terenurile, cu sau fără construcţii, cu oricare dintre destinaţiile avute la data preluării în mod abuziv, precum şi bunurile mobile devenite imobile prin încorporare în aceste construcţii.

(2) Măsurile reparatorii privesc şi utilajele şi instalaţiile preluate de stat sau de alte persoane juridice odată cu imobilul, în afară de cazul în care au fost înlocuite, casate sau distruse.

(3) În situaţia prevăzută la alin. (2), restituirea în natură se va dispune prin decizia sau dispoziţia unităţii deţinătoare.

(4) În situaţia în care utilajele şi instalaţiile solicitate sunt evidenţiate în patrimoniul unor societăţi comerciale privatizate, altele decât cele prevăzute la art. 21 alin. (1) şi (2), după stabilirea contravalorii acestora, prin decizia entităţii implicate în privatizare se va propune acordarea de despăgubiri în condiţiile legii speciale privind regimul de stabilire şi plată a despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv.

(5) În situaţia prevăzută la alin. (4), în vederea emiterii deciziei de restituire în echivalent, la solicitarea entităţii implicate în privatizare, societăţile comerciale privatizate vor transmite informaţiile privind existenţa şi valoarea utilajelor şi instalaţiilor, în termen de maximum 15 zile de la data primirii adresei de solicitare.

ART. 7

(1) De regulă, imobilele preluate în mod abuziv se restituie în natură.

(1^1) Nu se restituie în natură, ci doar în echivalent, imobilele care au fost înstrăinate în baza Legii nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului, cu modificările ulterioare, cu respectarea condițiilor cerute de lege.

(2) Dacă restituirea în natură este posibilă, persoana îndreptățită nu poate opta pentru măsuri reparatorii prin echivalent decât în cazurile expres prevăzute de prezenta lege.

(3) În situația în care anumite imobile-terenuri libere situate în intravilan sunt solicitate de două persoane îndreptățite dintre cele prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. a), dintre care unul este fostul proprietar, căruia i s-a preluat terenul prin măsurile abuzive aplicate în perioada ulterioară datei de 6 martie 1945, şi cel de-al doilea, persoana căreia i s-a atribuit teren din cel preluat de la fostul proprietar, iar ulterior acest teren a fost preluat prin măsurile abuzive arătate la art. 2 alin. (1), se va restitui în natură terenul celui dintâi proprietar, iar cei care au fost împroprietăriți cu asemenea terenuri vor beneficia de celelalte măsuri reparatorii în echivalent, în condițiile legii.

(4) În cazurile prevăzute la alin. (3) dacă restituirea în natură nu este posibilă potrivit prezentei legi, ambele persoane îndreptățite beneficiază de măsuri reparatorii în echivalent.

(5) Nu se restituie în natură terenurile aferente imobilelor care au fost înstrăinate în temeiul dispozițiilor Legii nr. 112/1995, cu modificările ulterioare.

ART. 8

(1) Nu intră sub incidența prezentei legi terenurile situate în extravilanul localităților la data preluării abuzive sau la data notificării, precum şi cele al căror regim juridic este reglementat prin Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, şi prin Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole şi celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 şi ale Legii nr. 169/1997, cu modificările şi completările ulterioare.

(2) Regimul juridic al imobilelor care au aparținut cultelor religioase preluate de stat este reglementat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, republicată*).

(3) Regimul juridic al imobilelor care au aparținut comunităților minorităților naționale preluate de stat este reglementat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/1999 privind restituirea unor bunuri imobile care au aparținut comunităților cetățenilor aparținând minorităților naționale din România, republicată*).

(4) Regimul juridic al imobilelor care au aparținut patrimoniului sindical preluate de stat sau de alte persoane juridice, va fi reglementat prin acte normative speciale.

*) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 şi Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/1999 au fost republicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 797 din 1 septembrie 2005.

CAP. 2
Restituirea în natură sau măsuri reparatorii prin echivalent

ART. 9

Imobilele preluate în mod abuziv, indiferent în posesia cui se află în prezent, se restituie în natură în starea în care se află la data cererii de restituire şi libere de orice sarcini.

ART. 10

(1) În situația imobilelor preluate în mod abuziv şi ale căror construcții edificate pe acestea au fost demolate total sau parțial, restituirea în natură se dispune pentru terenul

liber şi pentru construcţiile rămase nedemolate, iar pentru construcţiile demolate şi terenurile ocupate măsurile reparatorii se stabilesc prin echivalent.

(2) În cazul în care pe terenurile pe care s-au aflat construcţii preluate în mod abuziv s-au edificat noi construcţii, autorizate, persoana îndreptăţită va obţine restituirea în natură a părţii de teren rămase liberă, iar pentru suprafaţa ocupată de construcţii noi, cea afectată servituţilor legale şi altor amenajări de utilitate publică ale localităţilor urbane şi rurale, măsurile reparatorii se stabilesc în echivalent.

(3) Se restituie în natură terenurile pe care s-au ridicat construcţii neautorizate în condiţiile legii după data de 1 ianuarie 1990, precum şi construcţii uşoare sau demontabile.

(4) Se restituie în natură inclusiv terenurile fără construcţii afectate de lucrări de investiţii de interes public aprobate, dacă nu a început construcţia acestora, ori lucrările aprobate au fost abandonate.

(5) Se restituie în natură şi terenurile pe care, ulterior preluării abuzive, s-au edificat construcţii autorizate care nu mai sunt necesare unităţii deţinătoare, dacă persoana îndreptăţită achită acesteia o despăgubire reprezentând valoarea de piaţă a construcţiei respective, stabilită potrivit standardelor internaţionale de evaluare.

(6) În cazul imobilelor preluate în mod abuziv şi ale căror construcţii edificate pe acestea au fost distruse ca urmare a unor calamităţi naturale, persoana îndreptăţită beneficiază de restituirea în natură pentru terenul liber. Dacă terenul nu este liber, măsurile reparatorii pentru acesta se stabilesc în echivalent.

(7) Dispoziţiile alin. (6) se aplică în mod corespunzător şi imobilelor rechiziţionate în baza Legii nr. 139/1940 şi ale căror construcţii edificate pe acestea au fost distruse în timpul războiului, dacă proprietarii nu au primit despăgubiri.

(8) Valoarea corespunzătoare a construcţiilor preluate în mod abuziv şi demolate se stabileşte potrivit valorii de piaţă de la data soluţionării notificării, stabilită potrivit standardelor internaţionale de evaluare în funcţie de volumul de informaţii puse la dispoziţia evaluatorului.

(9) Valoarea terenurilor, precum şi a construcţiilor nedemolate preluate în mod abuziv, care nu se pot restitui în natură, se stabileşte potrivit valorii de piaţă de la data soluţionării notificării, stabilită potrivit standardelor internaţionale de evaluare.

(10) În situaţiile prevăzute la alin. (1), (2) şi (6), măsurile reparatorii prin echivalent vor consta în compensare cu alte bunuri sau servicii oferite în echivalent de către entitatea învestită potrivit prezentei legi cu soluţionarea notificării, cu acordul persoanei îndreptăţite sau despăgubiri acordate în condiţiile legii speciale privind regimul de stabilire şi plată a despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv.

(11) Este interzisă înstrăinarea sau schimbarea destinaţiei imobilului a cărui restituire în natură nu este posibilă datorită afectării acestuia unei amenajări de utilitate publică. Interdicţia subzistă pe o perioadă de 5 ani, calculată cu începere de la data emiterii deciziei/dispoziţiei de acordare de măsuri reparatorii în echivalent motivată pe afectarea acestuia.

ART. 11

(1) Imobilele expropriate şi ale căror construcţii edificate pe acestea nu au fost demolate se vor restitui în natură persoanelor îndreptăţite, dacă nu au fost înstrăinate, cu respectarea dispoziţiilor legale. Dacă persoana îndreptăţită a primit o despăgubire, restituirea în natură este condiţionată de rambursarea unei sume reprezentând valoarea despăgubirii primite, actualizată cu coeficientul de actualizare stabilit conform legislaţiei în vigoare.

(2) În cazul în care construcţiile expropriate au fost demolate parţial sau total, dar nu s-au executat lucrările pentru care s-a dispus exproprierea, terenul liber se restituie în natură cu construcţiile rămase, iar pentru construcţiile demolate măsurile reparatorii se stabilesc în echivalent. Dacă persoana îndreptăţită a primit o despăgubire, restituirea în natură este condiţionată de rambursarea diferenţei dintre valoarea despăgubirii primite şi valoarea construcţiilor demolate aşa cum a fost calculată în documentaţia de stabilire a

despăgubirilor, actualizată cu coeficientul de actualizare stabilit conform legislației în vigoare.

(3) În cazul în care construcțiile expropriate au fost integral demolate şi lucrările pentru care s-a dispus exproprierea ocupă terenul parțial, persoana îndreptățită poate obține restituirea în natură a părții de teren rămase liberă, pentru cea ocupată de construcții noi, autorizate, cea afectată servituților legale şi altor amenajări de utilitate publică ale localităților urbane şi rurale, măsurile reparatorii stabilindu-se în echivalent. Dispozițiile art. 10 alin. (3), (4), (5) şi (6) se vor aplica în mod corespunzător.

(4) În cazul în care lucrările pentru care s-a dispus exproprierea ocupă funcțional întregul teren afectat, măsurile reparatorii se stabilesc în echivalent pentru întregul imobil.

(5) Valoarea construcțiilor expropriate şi demolate se stabileşte potrivit valorii de piață de la data soluționării notificării, stabilită potrivit standardelor internaționale de evaluare în funcție de volumul de informații puse la dispoziția evaluatorului.

(6) Valoarea construcțiilor expropriate, care nu se pot restitui în natură şi a terenurilor aferente acestora se stabileşte potrivit valorii de piață de la data soluționării notificării, stabilită potrivit standardelor internaționale de evaluare.

(7) În situațiile prevăzute la alin. (2), (3) şi (4) valoarea măsurilor reparatorii în echivalent se stabileşte prin scăderea valorii actualizate a despăgubirilor primite pentru teren, respectiv pentru construcții, din valoarea corespunzătoare a părții din imobilul expropriat - teren şi construcții - care nu se poate restitui în natură, stabilită potrivit alin. (5) şi (6).

(8) În situațiile prevăzute la alin. (2), (3) şi (4), măsurile reparatorii prin echivalent vor consta în compensare cu alte bunuri sau servicii oferite în echivalent de către entitatea învestită potrivit prezentei legi cu soluționarea notificării, cu acordul persoanei îndreptățite sau despăgubiri acordate în condițiile legii speciale privind regimul de stabilire şi plată a despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv.

ART. 12

În situația imobilelor deținute de stat, de o organizație cooperatistă, sau de orice altă persoană juridică dintre cele prevăzute la art. 21 alin. (1), (2) şi (4), dacă persoana îndreptățită a primit o despăgubire, restituirea în natură este condiționată de rambursarea unei sume reprezentând valoarea despăgubirii primite, actualizată cu coeficientul de actualizare stabilit.

ART. 13

(1) În cazul imobilelor restituite prin procedurile administrative prevăzute de prezenta lege sau prin hotărâre judecătorească sunt aplicabile prevederile privind contractele de închiriere cuprinse în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriaşilor şi stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 241/2001, cu modificările şi completările ulterioare.

(2) Contractele de locațiune pentru imobilele restituite în natură având destinațiile arătate în anexa nr. 2 lit. b) pct. 2 care face parte integrantă din prezenta lege, se prelungesc de drept pentru o perioadă de 3 ani cu renegocierea celorlalte clauze ale contractului, iar contractele de locațiune pentru imobilele restituite în natură având destinațiile arătate în anexa nr. 2 lit. b) pct. 1 se prelungesc de drept pentru o perioadă de 1 an cu renegocierea celorlalte clauze ale contractului.

ART. 14

Dacă imobilul restituit prin procedurile administrative prevăzute de prezenta lege sau prin hotărâre judecătorească face obiectul unui contract de locațiune, concesiune, locație de gestiune sau asociere în participațiune, noul proprietar se va subroga în drepturile statului sau ale persoanei juridice deținătoare, cu renegocierea celorlalte clauze ale contractului, dacă aceste contracte au fost încheiate potrivit legii.

ART. 15

(1) Contractele de închiriere prevăzute la art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 se vor încheia pentru o perioadă de 5 ani. În cazul în care chiriaşului i se pune la dispoziție o altă locuință corespunzătoare, acesta este obligat să elibereze de îndată locuința ocupată.

(2) Neîncheierea noului contract de închiriere în cazul prevăzut la art. 9 şi 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999, cauzată de neînțelegerea asupra cuantumului chiriei cerute de proprietar sau de pretenția acestuia de restrângere a suprafeței locative pentru persoanele prevăzute la art. 32 alin. (1) din aceeaşi ordonanță, atrage prelungirea de drept a contractului de închiriere până la încheierea noului contract.

(3) Pentru chiriaşii persoane fizice din imobilele restituite în natură, precum şi pentru cei din locuințele prevăzute la art. 26 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999, ale căror venituri nete lunare pe membru de familie se situează între venitul mediu net lunar pe economie şi dublul acestuia, nivelul maxim al chiriei nu poate depăşi 25% din venitul net lunar pe familie. Dispozițiile art. 31 alin. (2) şi ale art. 33*) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 se aplică în mod corespunzător. În cazul în care chiria astfel calculată este mai mică decât cea calculată potrivit art. 26 - 30 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999, proprietarul este scutit de impozitul pe teren şi clădire şi este exonerat de răspundere pentru obligațiile ce îi revin pe durata contractului de închiriere respectiv.

(4) Pentru persoanele cu handicap, pentru persoanele prevăzute în Legea nr. 42/1990**) pentru cinstirea eroilor-martiri şi acordarea unor drepturi urmaşilor acestora, răniților, precum şi luptătorilor pentru victoria Revoluției din Decembrie 1989, republicată, cu modificările ulterioare, în Legea nr. 44/1994 privind veteranii de război, precum şi unele drepturi ale invalizilor şi văduvelor de război, republicată, cu modificările ulterioare, şi în Decretul-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum şi celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat, cu modificările ulterioare, la efectuarea schimbului obligatoriu prevăzut la cap. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 locuința oferită trebuie să asigure condiții de folosință similare celor existente în locuința deținută.

(5) Chiriaşii ale căror contracte de închiriere nu s-au reînnoit pentru motivele prevăzute la art. 14 alin. (2) lit. a) şi b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 au prioritate la acordarea înlesnirilor prevăzute de Legea locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi a celor prevăzute de Legea nr. 152/1998 privind înființarea Agenției Naționale pentru Locuințe, cu modificările şi completările ulterioare.

*) Art. 33 a fost abrogat prin Legea nr. 241/2001 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriaşilor şi stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe.

**) Legea nr. 42/1990 a fost abrogată prin art. 17 din Legea nr. 341/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 654 din 20 iulie 2004.

ART. 16

(1) În situația imobilelor având destinațiile arătate în anexa nr. 2 lit. a), care face parte integrantă din prezenta lege, necesare şi afectate exclusiv şi nemijlocit activităților de interes public, de învățământ, sănătate ori social-culturale, foştilor proprietari sau, după caz, moştenitorilor acestora li se restituie imobilul în proprietate cu obligația de a-i menține afectațiunea pe o perioadă de până la 3 ani, pentru cele arătate la pct. 3 din anexa nr. 2 lit. a), sau, după caz, de până la 5 ani de la data emiterii deciziei sau a dispoziției, pentru cele arătate la pct. 1, 2 şi 4 din anexa nr. 2 lit. a).

(2) În acest interval plata cheltuielilor de întreținere aferente imobilului respectiv revine deținătorilor. În perioada prevăzută la alin. (1) noul proprietar va fi beneficiarul unei chirii în cuantumul stabilit prin hotărâre a Guvernului.

(3) Proprietarii vor intra în posesia bunurilor imobile restituite în termen de cel mult 5 ani de la redobândirea dreptului de proprietate.

(4) În cazul în care proprietarul pune la dispoziție un alt imobil corespunzător, care respectă normele şi cerințele legale incidente desfăşurării în condiții adecvate a activității prevăzute la alin. (1), utilizatorul este obligat ca, în termen de 90 de zile, să procedeze la eliberarea acestuia.

ART. 17

(1) Locatarii imobilelor având destinațiile arătate în anexa nr. 2 lit. a) şi lit. b) pct. 1, care face parte integrantă din prezenta lege, au drept de preemțiune la cumpărarea acestora.

(2) Acest drept se poate exercita, sub sancțiunea decăderii, în termen de 90 de zile de la data primirii notificării privind intenția de vânzare.

(3) Notificarea se face prin executorul judecătoresc, potrivit legii.

(4) Contractele de vânzare-cumpărare încheiate cu încălcarea dreptului de preemțiune sunt lovite de nulitate.

ART. 18

Măsurile reparatorii se stabilesc numai în echivalent şi în următoarele cazuri:

a) persoana îndreptățită era asociat la persoana juridică proprietară a imobilelor şi a activelor la data preluării acestora în mod abuziv, cu excepția cazului în care persoana îndreptățită era unic asociat sau persoanele îndreptățite asociate erau membri ai aceleiaşi familii;

b) imobilul nu mai există la data intrării în vigoare a prezentei legi, cu excepția imobilelor distruse ca urmare a unor calamități naturale;

c) imobilul a fost înstrăinat cu respectarea dispozițiilor Legii nr. 112/1995, cu modificările ulterioare.

ART. 19

(1) În situația imobilelor-construcții care fac obiectul notificărilor formulate potrivit procedurilor prevăzute la cap. III şi cărora le-au fost adăugate, pe orizontală şi/sau verticală, în raport cu forma inițială, noi corpuri a căror arie desfăşurată însumează peste 100% din aria desfăşurată inițial şi dacă părțile nu convin altfel, foştilor proprietari li se acordă sau, după caz, propun măsuri reparatorii prin echivalent. Măsurile reparatorii prin echivalent vor consta în compensare cu alte bunuri sau servicii oferite în echivalent de către entitatea învestită potrivit prezentei legi cu soluționarea notificării, cu acordul persoanei îndreptățite, sau despăgubiri acordate în condițiile legii speciale privind regimul de stabilire şi plată a despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv.

(2) În situația imobilelor-construcții care fac obiectul notificărilor formulate potrivit procedurilor prevăzute la cap. III şi cărora le-au fost adăugate, pe orizontală şi/sau verticală, în raport cu forma inițială, corpuri suplimentare de sine stătătoare, foştilor proprietari sau, după caz, moştenitorilor acestora, li se restituie, în natură, suprafața deținută în proprietate la data trecerii în proprietatea statului.

(3) Deținătorul suprafeței adăugate imobilului preluat are drept de preemțiune la cumpărarea suprafeței restituite fostului proprietar sau, după caz, moştenitorului acestuia, dispozițiile art. 17 fiind aplicabile în aceste situații indiferent de calitatea deținătorului.

(4) Noul proprietar al suprafeței restituite în proprietate potrivit alin. (2) are un drept de preemțiune la cumpărarea suprafeței adăugate imobilului după trecerea acestuia în proprietatea statului, dispozițiile art. 17 alin. (2) şi (3) fiind aplicabile în mod corespunzător.

ART. 20

(1) Persoanele care au primit despăgubiri în condițiile Legii nr. 112/1995, cu modificările ulterioare, pot solicita restituirea în natură numai în cazul în care imobilul nu a fost vândut până la data intrării în vigoare a prezentei legi şi numai după returnarea sumei reprezentând despăgubirea primită, actualizată cu indicele de inflație.

(2) În cazul în care imobilul a fost vândut cu respectarea prevederilor Legii nr. 112/1995, cu modificările ulterioare, persoana îndreptățită are dreptul numai la măsuri reparatorii prin echivalent pentru valoarea de piață corespunzătoare a întregului imobil, teren şi construcții, stabilită potrivit standardelor internaționale de evaluare. Dacă persoanele îndreptățite au primit despăgubiri potrivit prevederilor Legii nr. 112/1995, cu modificările ulterioare, ele au dreptul la diferența dintre valoarea încasată, actualizată cu indicele inflației, şi valoarea corespunzătoare de piață a imobilului.

(2^1) În cazul în care imobilul a fost vândut cu respectarea prevederilor Legii nr. 112/1995, cu modificările ulterioare, chiriaşii care au cumpărat cu bună-credință imobilele în care locuiau şi ale căror contracte de vânzare-cumpărare au fost desființate, fie ca urmare a unei acțiuni în anulare, fie ca urmare a unei acțiuni în revendicare, prin hotărâri judecătoreşti definitive şi irevocabile, au dreptul la asigurarea cu prioritate a unei locuințe din fondurile de locuințe gestionate de consiliile locale şi/sau de Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice şi Locuințelor*).

(2^2) Persoanele prevăzute la alin. (2^1) au dreptul de a locui cu chirie în aceste imobile şi de a le cumpăra, suma pe care au plătit-o pentru cumpărarea imobilului naționalizat şi care ulterior a fost restituit proprietarului constituindu-se, prin actualizare la nivelul pieței, avans la noul imobil.

(2^3) Până la realizarea acestor locuințe, chiriaşii evacuați pot beneficia de atribuirea cu chirie a unor locuințe din fondul de imobile disponibil aflat în proprietatea sau în administrarea Regiei Autonome "Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat". Chiria pentru aceste locuințe va fi stabilită potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriaşilor şi stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 241/2001, cu modificările ulterioare.

(3) În cazurile prevăzute la alin. (2) măsurile reparatorii prin echivalent constau în compensare cu alte bunuri sau servicii oferite în echivalent de către entitatea învestită potrivit prezentei legi cu soluționarea notificării, cu acordul persoanei îndreptățite, sau despăgubiri acordate în condițiile legii speciale privind regimul de stabilire şi plată a despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv.

(4) Persoanele îndreptățite care nu au formulat cereri potrivit prevederilor Legii nr. 112/1995, precum şi cele ale căror cereri au fost respinse ori nu au fost soluționate până la data intrării în vigoare a prezentei legi au dreptul de a formula o asemenea cerere în condițiile prezentei legi.

(5) În situația imobilelor prevăzute la alin. (2), măsurile reparatorii în echivalent se acordă sau, după caz, se propun prin dispoziția motivată a primarului, respectiv a primarului general al municipiului Bucureşti.

*) Conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 221/2008, Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice şi Locuințelor a fost reorganizat în Ministerul Dezvoltării Regionale şi Locuinței.

CAP. 3
Proceduri de restituire

ART. 21

(1) Imobilele - terenuri şi construcții - preluate în mod abuziv, indiferent de destinație, care sunt deținute la data intrării în vigoare a prezentei legi de o regie autonomă, o societate sau companie națională, o societate comercială la care statul sau o

autoritate a administrației publice centrale sau locale este acționar ori asociat majoritar, de o organizație cooperatistă sau de orice altă persoană juridică de drept public, vor fi restituite persoanei îndreptățite, în natură, prin decizie sau, după caz, prin dispoziție motivată a organelor de conducere ale unității deținătoare.

(2) Prevederile alin. (1) sunt aplicabile şi în cazul în care statul sau o autoritate publică centrală sau locală ori o organizație cooperatistă este acționar sau asociat minoritar al unității care deține imobilul, dacă valoarea acțiunilor sau părților sociale deținute este mai mare sau egală cu valoarea corespunzătoare a imobilului a cărui restituire în natură este cerută.

(3) După emiterea deciziei de restituire în natură a imobilelor, organele de conducere ale societăților comerciale prevăzute la alin. (1) şi (2) vor proceda, potrivit prevederilor Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, la reducerea capitalului social cu valoarea bunului imobil restituit şi la recalcularea patrimoniului. Cota de participație a statului sau a autorității administrației publice ori, după caz, a organizației cooperatiste se va diminua în mod corespunzător cu valoarea bunului imobil restituit.

(4) În cazul imobilelor deținute de unitățile administrativ-teritoriale restituirea în natură sau prin echivalent către persoana îndreptățită se face prin dispoziția motivată a primarilor, respectiv a primarului general al municipiului Bucureşti, ori, după caz, a preşedintelui consiliului județean.

(5) Sub sancțiunea nulității absolute, până la soluționarea procedurilor administrative şi, după caz, judiciare, generate de prezenta lege, este interzisă înstrăinarea, concesionarea, locația de gestiune, asocierea în participațiune, ipotecarea, locațiunea, precum şi orice închiriere sau subînchiriere în beneficiul unui nou chiriaş, schimbarea destinației, grevarea sub orice formă a bunurilor imobile - terenuri şi/sau construcții notificate potrivit prevederilor prezentei legi.

ART. 22

(1) Persoana îndreptățită va notifica în termen de 6 luni*) de la data intrării în vigoare a prezentei legi persoana juridică deținătoare, solicitând restituirea în natură a imobilului. În cazul în care sunt solicitate mai multe imobile, se va face câte o notificare pentru fiecare imobil.

(2) Notificarea va cuprinde denumirea şi adresa persoanei notificate, elementele de identificare a persoanei îndreptățite, elementele de identificare a bunului imobil solicitat, precum şi valoarea estimată a acestuia.

(3) Notificarea va fi comunicată prin executorul judecătoresc de pe lângă judecătoria în a cărei circumscripție teritorială se află imobilul solicitat sau în a cărei circumscripție îşi are sediul persoana juridică deținătoare a imobilului. Executorul judecătoresc va înregistra notificarea şi o va comunica persoanei notificate în termen de 7 zile de la data înregistrării.

(4) Notificarea înregistrată face dovada deplină în fața oricăror autorități, persoane fizice sau juridice, a respectării termenului prevăzut la alin. (1), chiar dacă a fost adresată altei unități decât cea care deține imobilul.

(5) Nerespectarea termenului de 6 luni*) prevăzut pentru trimiterea notificării atrage pierderea dreptului de a solicita în justiție măsuri reparatorii în natură sau prin echivalent.

*) Termenul de 6 luni a fost prelungit succesiv prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2001 şi prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 145/2001.

ART. 23

Actele doveditoare ale dreptului de proprietate ori, după caz, ale calității de asociat sau acționar al persoanei juridice, precum şi, în cazul moştenitorilor, cele care atestă această calitate şi, după caz, înscrisurile care descriu construcția demolată şi orice alte înscrisuri necesare evaluării pretențiilor de restituire decurgând din prezenta lege, pot fi depuse până la data soluționării notificării.

ART. 24

(1) În absenţa unor probe contrare, existenţa şi, după caz, întinderea dreptului de proprietate, se prezumă a fi cea recunoscută în actul normativ sau de autoritate prin care s-a dispus măsura preluării abuzive sau s-a pus în executare măsura preluării abuzive.

(2) În aplicarea prevederilor alin. (1) şi în absenţa unor probe contrare, persoana individualizată în actul normativ sau de autoritate prin care s-a dispus sau, după caz, s-a pus în executare măsura preluării abuzive este presupusă că deţine imobilul sub nume de proprietar.

ART. 25

(1) În termen de 60 de zile de la înregistrarea notificării sau, după caz, de la data depunerii actelor doveditoare potrivit art. 23 unitatea deţinătoare este obligată să se pronunţe, prin decizie sau, după caz, prin dispoziţie motivată, asupra cererii de restituire în natură.

(2) Persoana îndreptăţită are dreptul să susţină în faţa organelor de conducere ale unităţii deţinătoare cererea de restituire în natură. În acest scop ea va fi invitată în scris, în timp util, să ia parte la lucrările organului de conducere al unităţii deţinătoare.

(3) Decizia sau, după caz, dispoziţia motivată se comunică persoanei îndreptăţite în termen de cel mult 10 zile de la data adoptării.

(4) Decizia sau, după caz, dispoziţia de aprobare a restituirii în natură a imobilului face dovada proprietăţii persoanei îndreptăţite asupra acestuia, are forţa probantă a unui înscris autentic şi constituie titlu executoriu pentru punerea în posesie, după îndeplinirea formalităţilor de publicitate imobiliară.

(5) Proprietarii cărora, prin procedurile administrative prevăzute de prezenta lege, le-au fost restituite în natură imobilele solicitate vor încheia cu deţinătorii actuali ai acestora un protocol de predare-preluare, în mod obligatoriu, în termen de 30 de zile de la data rămânerii definitive a deciziei/dispoziţiei de restituire, termen după care, dacă protocolul nu a fost semnat, se va încheia în prezenţa executorului judecătoresc un proces-verbal de constatare unilaterală a preluării imobilului.

(6) Decizia sau, după caz, dispoziţia prevăzută la alin. (4) trebuie pusă în executare în termen de 3 ani de la data primirii ei de către persoana îndreptăţită.

(7) Prevederile alin. (1) - (6) sunt aplicabile şi dispoziţiilor emise de primari ori, după caz, de preşedinţii consiliilor judeţene potrivit art. 21 alin. (4).

ART. 26

(1) Dacă restituirea în natură nu este posibilă, deţinătorul imobilului sau, după caz, entitatea învestită potrivit prezentei legi cu soluţionarea notificării este obligată ca, prin decizie sau, după caz, prin dispoziţie motivată, în termenul prevăzut la art. 25 alin. (1), să acorde persoanei îndreptăţite în compensare alte bunuri sau servicii ori să propună acordarea de despăgubiri în condiţiile legii speciale privind regimul de stabilire şi plată a despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv, în situaţiile în care măsura compensării nu este posibilă sau aceasta nu este acceptată de persoana îndreptăţită.

(2) Dispoziţiile alin. (1) sunt aplicabile şi în cazul imobilelor înstrăinate de persoanele juridice prevăzute la art. 21 alin. (1), (2) şi (4).

(3) Decizia sau, după caz, dispoziţia motivată de respingere a notificării sau a cererii de restituire în natură poate fi atacată de persoana care se pretinde îndreptăţită la secţia civilă a tribunalului în a cărui circumscripţie se află sediul unităţii deţinătoare sau, după caz, al entităţii învestite cu soluţionarea notificării, în termen de 30 de zile de la comunicare.

(4) În cazul în care dispoziţia motivată de soluţionare a cererii de restituire în natură este atacată în justiţie de persoana îndreptăţită, în funcţie de probele de la dosar, entitatea care a emis dispoziţia va adopta o poziţie procesuală raportată la acestea. De asemenea,

entitatea care a emis dispoziția va decide, motivat, de la caz la caz, dacă va exercita căile de atac prevăzute de lege, în cazul soluțiilor date de instanțele de judecată.

(5) Dacă oferta acceptată constă în bunuri imobile, sunt aplicabile prevederile art. 25 alin. (4).

(6) Dacă oferta acceptată constă în bunuri mobile sau servicii, sunt aplicabile dispozițiile dreptului comun în materie, după caz.

ART. 27

(1) Dispozițiile art. 25 sunt aplicabile şi în situația în care persoana juridică notificată deține numai în parte bunurile imobile solicitate. În această situație persoana juridică deținătoare va emite decizia motivată de retrocedare numai pentru partea din imobil pe care o deține.

(2) Persoana juridică notificată va comunica persoanei îndreptățite toate datele privind persoana fizică sau juridică deținătoare a celeilalte părți din imobilul solicitat. Totodată va anexa la comunicare şi copii de pe actele de transfer al dreptului de proprietate sau, după caz, de administrare. În cazul în care nu deține aceste date persoana juridică notificată va comunica acest fapt persoanei îndreptățite.

(3) Comunicarea prevăzută la alin. (2) şi, după caz, actele anexate vor fi transmise persoanei îndreptățite prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire.

4) Termenul de 6 luni*) prevăzut la art. 22 alin. (1) curge în acest caz de la data primirii comunicării prevăzute la alin. (3).

(5) Dispozițiile alin. (2), (3) şi (4) se aplică în mod corespunzător şi în cazul în care unitatea notificată nu deține nici măcar în parte imobilul solicitat, dar comunică persoanei îndreptățite datele de identificare a unității deținătoare.

(6) Dispozițiile art. 26 se aplică în mod corespunzător.

*) Termenul a fost prelungit. A se vedea nota de subsol de la art. 22 alin. (1).

ART. 28

(1) În cazul în care persoana îndreptățită nu cunoaşte deținătorul bunului imobil solicitat, notificarea se va trimite primăriei în a cărei rază se află imobilul, respectiv Primăriei Municipiului Bucureşti. Termenul de 6 luni*) prevăzut la art. 22 alin. (1) curge, după caz, de la data intrării în vigoare a prezentei legi sau de la data primirii comunicării prevăzute la art. 27 alin. (3).

(2) În termen de 30 de zile primăria notificată este obligată să identifice unitatea deținătoare şi să comunice persoanei îndreptățite elementele de identificare a acesteia.

(3) În cazul în care unitatea deținătoare nu a fost identificată, persoana îndreptățită poate chema în judecată statul, prin Ministerul Finanțelor Publice, în termen de 90 de zile de la data la care a expirat termenul prevăzut la alin. (1), dacă nu a primit comunicarea din partea primăriei, sau de la data comunicării, solicitând restituirea în natură sau, după caz, măsuri reparatorii prin echivalent în formele prevăzute de prezenta lege.

*) Termenul a fost prelungit. A se vedea nota de subsol de la art. 22 alin. (1).

ART. 29*)

(1) Pentru imobilele evidențiate în patrimoniul unor societăți comerciale privatizate, altele decât cele prevăzute la art. 21 alin. (1) şi (2), persoanele îndreptățite au dreptul la despăgubiri în condițiile legii speciale privind regimul de stabilire şi plată a despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv, corespunzătoare valorii de piață a imobilelor solicitate.

(2) Dispozițiile alin. (1) sunt aplicabile şi în cazul în care imobilele au fost înstrăinate.

(3) În situația imobilelor prevăzute la alin. (1) şi (2), măsurile reparatorii în echivalent se propun de către instituția publică care efectuează sau, după caz, a efectuat privatizarea, dispozițiile art. 26 alin. (1) fiind aplicabile în mod corespunzător.

(4) În situația bunurilor imobile preluate cu titlu valabil, înstrăinate sub orice formă din patrimoniul administrației publice centrale sau locale, persoana îndreptățită va notifica organele de conducere ale acesteia. În acest caz, măsurile reparatorii în echivalent vor consta în compensare cu alte bunuri sau servicii oferite în echivalent de către entitatea învestită potrivit prezentei legi cu soluționarea notificării, cu acordul persoanei îndreptățite, sau despăgubiri acordate în condițiile legii speciale privind regimul de stabilire şi plată a despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv.

*) Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 830/2008 (**#M5**), a constatat că dispozițiile art. I pct. 60 din titlul I al Legii nr. 247/2005, prin abrogarea sintagmei "imobilele preluate cu titlu valabil" din cuprinsul art. 29 alin. (1) din Legea nr. 10/2001, încalcă dispozițiile art. 15 alin. (2) şi art. 16 alin. (1) din Constituție.

ART. 30 *** Abrogat

ART. 31

(1) Persoanele arătate la art. 3 alin. (1) lit. b) au dreptul la despăgubiri în condițiile legii speciale privind regimul de stabilire şi plată a despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv.

(2) De prevederile alin. (1) nu beneficiază persoanele fizice sau juridice care au primit despăgubiri până la data intrării în vigoare a prezentei legi, în condițiile art. 5.

(3) Măsurile reparatorii prin echivalent prevăzute la alin. (1) se propun după stabilirea valorii recalculate a acțiunilor, prin decizia motivată a Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului.

(4) Recalcularea valorii acțiunilor se face în baza valorii activului net din ultimul bilanț contabil, cu utilizarea coeficientului de actualizare stabilit de Banca Națională a României prin Ordinul nr. 3 din 27 aprilie 2001, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 229 din 4 mai 2001, şi a indicelui inflației stabilit de Institutul Național de Statistică şi a prevederilor Legii nr. 303/1947 pentru recalcularea patrimoniului societăților pe acțiuni, în cazul în care bilanțul este anterior acesteia.

(5) În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi Banca Națională a României va stabili coeficientul de actualizare a valorii leului de la data de 11 iunie 1948 până la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(6) În termen de 60 de zile de la data primirii cererii persoanei îndreptățite sau în termenul prelungit conform art. 28*) instituția publică implicată în privatizare va stabili prin decizie sau, după caz, prin dispoziție motivată valoarea recalculată a acțiunilor.

*) Trimiterea se referă la vechiul art. 28 din Legea nr. 10/2001, astfel cum a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 4 aprilie 2005, care a fost abrogat prin art. I pct. 65 din Titlul I al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății şi justiției, precum şi unele măsuri adiacente.

Articolul 28, abrogat, avea următorul conținut:

"ART. 28

(1) În termen de 60 de zile de la data primirii cererii persoanei îndreptățite organele de conducere ale instituției publice implicate în privatizare, prevăzută la art. 27 alin. (2), respectiv ale organizației cooperatiste prevăzute la art. 27 alin. (4), vor stabili prin decizie sau, după caz, prin dispoziție motivată valoarea şi modalitatea măsurilor reparatorii corespunzătoare convenite prin negociere.

(2) Termenul de 60 de zile prevăzut la alin. (1) poate fi prelungit numai la cererea persoanei îndreptățite, în vederea completării dovezilor necesare, sau în caz de imposibilitate a prezentării persoanei îndreptățite, dovedită cu înscrisuri. Prelungirea

termenului în vederea completării dovezilor necesare nu poate depăşi 18 luni de la data înregistrării notificării, sub sancţiunea soluţionării cererii pe baza actelor doveditoare existente la dosar."

ART. 32

(1) În situaţia imobilelor-construcţii demolate, notificarea formulată de persoana îndreptăţită se soluţionează potrivit art. 10 sau 11 prin dispoziţia motivată a primarului unităţii administrativ-teritoriale în a cărei rază s-a aflat imobilul, respectiv a primarului general al municipiului Bucureşti.

(2) Dispoziţiile art. 22 - 28 se aplică în mod corespunzător.

CAP. 4
Răspunderi şi sancţiuni

ART. 33

Încălcarea dispoziţiilor prezentei legi atrage, după caz, răspunderea disciplinară, administrativă, contravenţională, civilă sau penală.

ART. 34

Exercitarea abuzivă a dreptului de a depune notificări în vederea restituirii de imobile în temeiul prezentei legi atrage răspunderea civilă pentru pagubele pricinuite.

ART. 35

Fapta de a notifica persoana juridică deţinătoare a imobilului, ştiind că nu este îndreptăţită potrivit prezentei legi la măsuri reparatorii, în scopul de a împiedica încheierea actelor juridice de înstrăinare a acestuia sau a actelor juridice în cadrul procesului de privatizare, dacă s-a pricinuit o pagubă, constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 3 ani sau cu amendă.

ART. 36

(1) Emiterea deciziei sau a dispoziţiei de restituire în lipsa actelor doveditoare a dreptului de proprietate, a calităţii de moştenitor al fostului proprietar sau, după caz, a calităţii de asociat al persoanei juridice proprietare a imobilului preluat constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de la 1 an la 5 ani.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează şi emiterea deciziei sau a dispoziţiei de restituire în lipsa dovezilor privind îndreptăţirea persoanelor juridice prevăzute la art. 3 lit. c) de a obţine măsuri reparatorii.

(3) Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează şi emiterea deciziei sau a dispoziţiei conţinând propunerea de acordare a despăgubirilor în condiţiile legii speciale privind regimul de stabilire şi plată a despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv, întocmită în lipsa înscrisurilor prevăzute la alin. (1) şi (2).

ART. 37

Dacă infracţiunile prevăzute la art. 288 - 293 din Codul penal sunt săvârşite în cadrul procedurilor de restituire a imobilelor stabilite prin prezenta lege, minimul şi maximul special al pedepsei închisorii se majorează cu 2 ani.

ART. 38

(1) Nerespectarea obligaţiilor prevăzute de prezenta lege atrage răspunderea contravenţională a autorităţii administraţiei publice centrale sau locale, a instituţiei sau, după caz, a societăţii, regiei autonome ori a organizaţiei cooperatiste căreia îi incumbă aceste obligaţii.

(2) Constituie contravenţii următoarele fapte:

a) tergiversarea nejustificată a soluţionării notificării persoanei îndreptăţite;

b) încălcarea obligației prevăzute la art. 25 alin. (2) teza a II-a;
c) încălcarea obligației prevăzute la art. 25 alin. (3);
d) încălcarea obligației prevăzute la art. 25 alin. (5);
e) încălcarea interdicției de înstrăinare, prevăzută la art. 21 alin. (5);
f) încălcarea obligației prevăzute la art. 1 alin. (5);
g) încălcarea obligației prevăzute la art. 6 alin. (5);
h) încălcarea interdicției prevăzute la art. 10 alin. (11).

(2^1) Constituie contravenție şi se sancționează cu amendă de la 5.000 lei (RON) la 10.000 lei (RON) următoarele fapte, dacă nu au fost săvârşite în astfel de condiții încât potrivit legii să fie considerate infracțiune: împiedicarea ori sustragerea de la efectuarea controlului, interzicerea accesului organelor de control abilitate sau neprezentarea documentelor solicitate de acestea.

(2^2) În cazul în care organul de control consideră necesar, organele de poliție, jandarmerie sau alți agenți ai forței publice, după caz, sunt obligați să-i acorde concursul pentru obținerea datelor şi informațiilor necesare desfăşurării activității de control, precum şi pentru îndeplinirea oricăror alte activități necesare în acest scop.

(3) Faptele prevăzute la alin. (2) lit. a) - d) se sancționează cu amendă de la 500 lei (RON) la 5.000 lei (RON). Faptele prevăzute la alin. (2) lit. e) se sancționează cu amendă de la 50.000 lei (RON) la 100.000 lei (RON). Faptele prevăzute la alin. (2) lit. f) şi g) se sancționează cu amendă de la 2.000 lei (RON) la 3.000 lei (RON), iar faptele prevăzute la alin. (2) lit. h) se sancționează cu amendă de la 50.000 lei (RON) la 100.000 lei (RON).

(4) În cazul regiilor autonome, societăților comerciale prevăzute la art. 21 alin. (1) şi (2), organizațiilor cooperatiste, ministerelor şi altor instituții publice centrale, constatarea contravențiilor şi aplicarea sancțiunilor revin Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, prin corpul de control al acesteia.

(5) În cazul autorităților administrației publice locale situate pe raza teritorială a județului, respectiv a municipiului Bucureşti, constatarea contravențiilor şi aplicarea sancțiunilor revin organelor de control, respectiv Corpului de control din cadrul Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților sau prefectului județului ori al municipiului Bucureşti sau persoanelor desemnate de aceştia din cadrul instituției prefectului.

(6) Activitatea prefectului județului, respectiv al municipiului Bucureşti, prevăzută la alin. (5) este supusă controlului Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, prin corpul de control al acesteia. În măsura în care acesta constată neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor prevăzute la alin. (5) va propune ministrului administrației şi internelor măsurile corespunzătoare.

ART. 38^1

(1) Autoritățile administrației publice locale şi centrale, precum şi celelalte entități învestite cu soluționarea notificărilor sunt obligate să pună la dispoziția organelor de control, respectiv a Corpului de control din cadrul Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților sau, după caz, a prefectului județului ori al municipiului Bucureşti sau persoanelor desemnate de aceştia din cadrul instituției prefectului, dosarele de restituire solicitate, precum şi orice documente referitoare la situația restituirilor solicitate în temeiul prezentei legi.

(2) Reprezentanții legali ai entităților învestite cu soluționarea notificărilor sunt obligați să desemneze pe perioada lipsei acestora din instituție sau societate, prin ordin/dispoziție sau decizie, o persoană care să pună la dispoziția Corpului de control din cadrul Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților sau a prefectului județului ori al municipiului Bucureşti sau persoanelor desemnate de aceştia din cadrul instituției prefectului documentele solicitate de aceştia în vederea efectuării controlului.

(3) Autoritățile administrației publice locale, precum şi celelalte entități implicate în soluționarea notificărilor depuse potrivit prevederilor prezentei legi sunt obligate să comunice lunar prefecturilor situația retrocedărilor.

(4) Autoritățile administrației publice centrale, precum şi prefecturile sunt obligate să comunice lunar Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților situația retrocedărilor.

5) Încălcarea obligației prevăzute la alin. (2), (3) şi (4), precum şi necomunicarea sau comunicarea eronată a datelor prevăzute la alin. (3) şi (4) constituie contravenție, atrăgând sancționarea conducătorului instituției cu amendă de la 3.000 lei (RON) la 10.000 lei (RON).

ART. 39

Dispozițiile art. 38 se completează cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările şi completările ulterioare.

ART. 40

Nerespectarea obligației prevăzute la art. 25 alin. (5) atrage obligația deținătorului căruia îi revine această obligație de a plăti noului proprietar o sumă calculată pe zi de întârziere, reprezentând contravaloarea lipsei de folosință a imobilului restituit.

CAP. 5
Dispoziții tranzitorii şi finale

ART. 41

(1) Distrugerile şi degradările cauzate imobilelor care fac obiectul prezentei legi după intrarea în vigoare a acesteia şi până în momentul predării efective către persoana îndreptățită cad în sarcina deținătorului imobilului.

(2) Deținătorul imobilului, în prezența persoanei îndreptățite, va încheia un proces-verbal privind starea de fapt a imobilului, în termen de cel mult 15 zile de la data solicitării.

(3) În cazul nerespectării de către deținătorul imobilului a termenului prevăzut la alin. (2), persoana îndreptățită se poate adresa executorului judecătoresc, care va întocmi procesul-verbal privind situația reală a imobilului.

(4) În vederea recuperării cheltuielilor suportate de persoana îndreptățită pentru întocmirea procesului-verbal privind situația de fapt a imobilului prin executorul judecătoresc copia legalizată de pe procesul-verbal constituie titlu executoriu împotriva deținătorului imobilului.

ART. 42

(1) Imobilele care în urma procedurilor prevăzute la cap. III nu se restituie persoanelor îndreptățite rămân în administrarea deținătorilor actuali.

(2) Imobilele cu altă destinație decât cea de locuință, prevăzute la alin. (1), se pot înstrăina potrivit legislației în vigoare. Deținătorii cu titlu valabil la data intrării în vigoare a prezentei legi au drept de preemțiune.

(3) Imobilele cu destinația de locuințe, prevăzute la alin. (1), pot fi înstrăinate potrivit legislației în vigoare, chiriaşii având drept de preemțiune.

(4) Sumele încasate ca urmare a vânzării imobilelor prevăzute la alin. (3) vor alimenta fondul prevăzut la art. 13 alin. 6 din Legea nr. 112/1995.

ART. 43 *** Abrogat

ART. 44

(1) Persoanele cărora li s-a restituit în natură un imobil cu destinația de locuință şi care dețin cu chirie în aceeaşi localitate o locuință din fondul locativ de stat sunt obligate să pună la dispoziție primăriei această locuință la data mutării efective în imobilul restituit. Locuințele din fondul locativ de stat eliberate se constituie într-un fond locativ special destinat chiriaşilor din imobilele restituite foştilor proprietari.

(2) Familiilor cu mijloace financiare situate sub nivelul venitului minim pe economie, invalizilor, pensionarilor şi persoanelor cu handicap li se vor asigura locuinţe sociale construite dintr-un fond constituit în cotă de 2% din sumele obţinute din privatizare şi care va fi prevăzut anual în legea bugetului de stat.

ART. 45

(1) Actele juridice de înstrăinare, inclusiv cele făcute în cadrul procesului de privatizare, având ca obiect imobile care cad sub incidenţa prevederilor prezentei legi, sunt valabile dacă au fost încheiate cu respectarea legilor în vigoare la data înstrăinării.

(2) Actele juridice de înstrăinare, inclusiv cele făcute în cadrul procesului de privatizare, având ca obiect imobile preluate fără titlu valabil, considerate astfel anterior intrării în vigoare a Legii nr. 213/1998, cu modificările şi completările ulterioare, sunt lovite de nulitate absolută, în afară de cazul în care actul a fost încheiat cu bună-credinţă.

(2^1) Contractele de vânzare-cumpărare încheiate în temeiul Legii nr. 112/1995, cu modificările ulterioare, sunt acte autentice şi constituie titlu de proprietate opozabil de la data încheierii acestora.

(3) *** Abrogat

(4) Actele juridice de înstrăinare, inclusiv cele întocmite în cadrul procesului de privatizare, având ca obiect imobile preluate cu titlu valabil, sunt lovite de nulitate absolută dacă au fost încheiate cu încălcarea dispoziţiilor imperative ale legilor în vigoare la data înstrăinării.

(5) Prin derogare de la dreptul comun, indiferent de cauza de nulitate, dreptul la acţiune se prescrie în termen de un an*) de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

*) Termenul de un an a fost prelungit succesiv prin Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 109/2001 şi prin Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 145/2001.

ART. 46

(1) Prevederile prezentei legi sunt aplicabile şi în cazul acţiunilor în curs de judecată, persoana îndreptăţită putând alege calea acestei legi, renunţând la judecarea cauzei sau solicitând suspendarea cauzei.

(2) În cazul acţiunilor formulate potrivit art. 45 şi 47, procedura de restituire începută în temeiul prezentei legi este suspendată până la soluţionarea acelor acţiuni prin hotărâre judecătorească definitivă şi irevocabilă. Persoana îndreptăţită va înştiinţa de îndată persoana notificată, potrivit art. 22 alin. (1).

(3) În cazul în care persoanei îndreptăţite i s-a respins, prin hotărâre judecătorească definitivă şi irevocabilă, acţiunea privind restituirea în natură a bunului solicitat, termenul de notificare prevăzut la art. 22 alin. (1) curge de la data rămânerii definitive şi irevocabile a hotărârii judecătoreşti.

(4) Persoana îndreptăţită are obligaţia de a urma calea prevăzută de prezenta lege, după intrarea acesteia în vigoare. Prevederile prezentei legi se aplică cu prioritate.

ART. 47*)

Persoanele îndreptăţite, precum şi persoanele vătămate într-un drept al lor, cărora până la data intrării în vigoare a prezentei legi li s-au respins, prin hotărâri judecătoreşti definitive şi irevocabile, acţiunile având ca obiect bunuri preluate în mod abuziv de stat, de organizaţii cooperatiste sau de orice alte persoane juridice, pot solicita, indiferent de natura soluţiilor pronunţate, măsuri reparatorii în natură sau prin echivalent, în condiţiile prezentei legi.

*) Curtea Constituţională, prin Decizia nr. 1055/2008, a admis excepţia de neconstituţionalitate a prevederilor art. 47 din Legea nr. 10/2001.

ART. 48

(1) Chiriaşii au dreptul la despăgubire pentru sporul de valoare adus imobilelor cu destinația de locuință prin îmbunătățirile necesare şi utile.

(2) Indiferent dacă imobilul a fost preluat cu titlu valabil sau fără titlu, obligația despăgubirii prevăzută la alin. (1) revine persoanei îndreptățite.

(3) *** Abrogat

(4) Valoarea despăgubirilor prevăzute la alin. (1) se stabileşte pe bază de expertiză.

(5) Prin îmbunătățiri, în sensul prezentei legi, se înțelege cheltuielile necesare şi utile. Cuantumul despăgubirilor se stabileşte la valoarea actualizată a cheltuielilor, scăzându-se gradul de uzură al îmbunătățirilor, în raport cu durata de viață normală a acestora, care se suportă de chiriaşi.

ART. 49

Secretarii unităților administrativ-teritoriale vor lua măsuri pentru conservarea tuturor dosarelor constituite de comisiile de aplicare a Legii nr. 112/1995, vor elibera, la cerere, copii de pe actele existente la dosar şi vor da relațiile solicitate de persoanele îndreptățite.

ART. 50

(1) Cererile sau acțiunile în justiție, precum şi transcrierea sau intabularea titlurilor de proprietate, legate de aplicarea prevederilor prezentei legi şi de bunurile care fac obiectul acesteia, sunt scutite de taxe de timbru.

(2) Cererile sau acțiunile în justiție privind restituirea prețului actualizat plătit de chiriaşii ale căror contracte de vânzare-cumpărare, încheiate cu eludarea prevederilor Legii nr. 112/1995, au fost desființate prin hotărâri judecătoreşti definitive şi irevocabile sunt scutite de taxe de timbru.

(2^1) Cererile sau acțiunile în justiție având ca obiect restituirea prețului de piață al imobilelor, privind contractele de vânzare-cumpărare încheiate cu respectarea prevederilor Legii nr. 112/1995, cu modificările ulterioare, care au fost desființate prin hotărâri judecătoreşti definitive şi irevocabile, sunt scutite de taxele de timbru.

(3) Restituirea prețului prevăzut la alin. (2) şi (2^1) se face de către Ministerul Economiei şi Finanțelor*) din fondul extrabugetar constituit în temeiul art. 13 alin. 6 din Legea nr. 112/1995, cu modificările ulterioare.

*) Conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 221/2008, activitatea şi structurile specializate pe domeniul economic au fost preluate de la Ministerul Economiei şi Finanțelor de către Ministerul Economiei, iar activitatea şi structurile specializate pe domeniul finanțelor au fost preluate de la Ministerul Economiei şi Finanțelor de către Ministerul Finanțelor Publice.

ART. 50^1

(1) Proprietarii ale căror contracte de vânzare-cumpărare, încheiate cu respectarea prevederilor Legii nr. 112/1995, cu modificările ulterioare, au fost desființate prin hotărâri judecătoreşti definitive şi irevocabile au dreptul la restituirea prețului de piață al imobilelor, stabilit conform standardelor internaționale de evaluare.

(2) Valoarea despăgubirilor prevăzute la alin. (1) se stabileşte prin expertiză.

ART. 51

În vederea organizării executării prevederilor prezentei legi, Guvernul este abilitat să emită norme metodologice de aplicare unitară a acesteia.

ART. 52

La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă orice alte dispoziții contrare.

NOTĂ:
A se vedea şi titlul II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 184/2002.

NOTĂ:
Reproducem mai jos prevederile art. II - IV din Legea nr. 302/2009.

"ART. II
În procesele şi cererile având ca obiect stabilirea, potrivit prevederilor art. 31 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, a măsurilor reparatorii prin echivalent şi/sau a valorii recalculate a acțiunilor, Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului se substituie şi dobândeşte calitatea procesuală a Ministerului Finanțelor Publice şi instituțiilor publice implicate, preluând toate drepturile şi obligațiile procesuale ale acestora, începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi."

"ART. III
(1) În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Ministerul Finanțelor Publice va proceda la predarea către Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului, pe bază de opis, a fiecărei notificări, însoțită de toată documentația depusă de către persoanele fizice, asociați ai persoanei juridice care deținea imobilele şi alte active în proprietate la data preluării acestora în mod abuziv şi care nu a fost soluționată până la data intrării în vigoare a prezentei legi, precum şi a dosarelor având ca obiect contestarea ordinelor emise în temeiul art. 31 din Legea nr. 10/2001, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.
(2) În termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, entitățile învestite cu soluționarea notificărilor formulate în temeiul prevederilor art. 31 din Legea nr. 10/2001, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, cu excepția celei prevăzute la alin. (1), vor proceda la predarea către Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului a notificărilor şi a documentației primite de la persoanele fizice, asociați ai persoanei juridice care deținea imobile şi alte active în proprietate la data preluării acestora în mod abuziv şi care nu au fost soluționate până la data intrării în vigoare a prezentei legi.
(3) Dispozițiile art. 38 din Legea nr. 10/2001, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător şi în cazul nerespectării termenelor prevăzute la alin. (1) şi (2)."

"ART. IV
(1) În termen de 120 de zile de la expirarea termenelor prevăzute la alin. (1) şi (2) ale art. III, Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului va soluționa toate notificările care sunt însoțite de documentație completă ale persoanelor fizice, asociați ai persoanei juridice care deținea imobile şi alte active în proprietate la data preluării acestora în mod abuziv şi care nu au fost soluționate până la data intrării în vigoare a prezentei legi.
(2) Dispozițiile art. 38 din Legea nr. 10/2001, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător şi în cazul nerespectării termenului prevăzut la alin. (1)."

ANEXA 1

LISTA cuprinzând acordurile încheiate de România cu alte state privind reglementarea problemelor financiare în suspensie

a) Acord între România şi Republica Austria, semnat la Bucureşti la 3 iulie 1963, intrat în vigoare la 27 aprilie 1965, ratificat prin Decretul nr. 784 din 31 decembrie 1963, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 25 din 31 decembrie 1963

b) Acord între Guvernul României, pe de o parte, şi Guvernul Regatului Belgiei şi Marelui Ducat de Luxemburg, pe de altă parte, semnat la Bucureşti la 13 noiembrie 1970, intrat în vigoare la 9 septembrie 1971, aprobat prin H.C.M. nr. 197 din 2 martie 1971

c) Acord între România şi Regatul Danemarcei, semnat la Bucureşti la 17 martie 1960, intrat în vigoare la 12 septembrie 1960, ratificat prin Decretul nr. 173/1960, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 8 din 17 iunie 1960

d) Acord între România şi Republica Franceză, semnat la Bucureşti la 9 februarie 1959, intrat în vigoare la data semnării, ratificat prin H.C.M. nr. 353 din 25 martie 1959

e) Acord între România şi Grecia, semnat la Atena la 2 septembrie 1966, intrat în vigoare la data semnării, ratificat prin Decretul nr. 956 din 30 noiembrie 1966, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 76 din 6 decembrie 1966

f) Acord între România şi Guvernul Italiei, semnat la Roma la 23 ianuarie 1968, intrat în vigoare la 7 martie 1972, ratificat prin Decretul nr. 569 din 4 iulie 1968, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 91 din 10 iulie 1968

g) Acord între Guvernul României şi Guvernul Regatului Unit al Marii Britanii şi Irlandei de Nord, semnat la Londra la 10 noiembrie 1960, intrat în vigoare la data semnării

h) Acord între România şi Regatul Norvegiei, semnat la Bucureşti la 21 mai 1964, intrat în vigoare la 5 aprilie 1966, ratificat prin Decretul nr. 425 din 5 iulie 1965, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 22 din 9 iulie 1965

i) Acord între Guvernul României şi Guvernul Regal al Olandei, semnat la Haga la 8 mai 1967, intrat în vigoare la 31 iulie 1967, aprobat prin H.C.M. nr. 1.645 din 13 iulie 1967

j) Acord între Guvernul României şi Guvernul Republicii Turcia, semnat la Bucureşti la 22 iunie 1965, intrat în vigoare la 15 martie 1967, ratificat prin Decretul nr. 623 din 19 august 1965, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 28 din 20 august 1965

k) Acord între Guvernul României şi Guvernul Canadei, semnat la Ottawa la 13 iulie 1971, intrat în vigoare la 14 decembrie 1971, ratificat prin Decretul nr. 373 din 18 octombrie 1971, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 136 din 27 octombrie 1971

l) Acord între România şi Statele Unite ale Americii, semnat la Washington la 30 martie 1960, intrat în vigoare la data semnării

m) Orice alte asemenea acorduri încheiate de România cu alte state privind reglementarea problemelor financiare în suspensie

ANEXA 2

a) Lista imobilelor ce intră sub incidența art. 16 din Legea nr. 10/2001, republicată:

1. Imobile ocupate de unități şi instituții de învățământ din sistemul de stat (grădinițe, şcoli, licee, colegii, şcoli profesionale, şcoli postliceale, instituții de învățământ superior)

2. Imobile ocupate de unități sanitare şi de asistență medico-socială din sistemul public (creşe, cămine-spital pentru bătrâni, spitale, centre de plasament, case de copii)

3. Imobilele ocupate de administrații financiare, trezorerii, ministere şi alte autorități ale administrației publice centrale, parchete, judecătorii, tribunale, curți de apel, poliție, poliție de frontieră, jandarmerii, servicii publice comunitare pentru situații de urgență, sedii

vamale, arhive naționale, direcții județene, case de asigurări de sănătate, primării, prefecturi, consilii locale şi județene, inspectorate şcolare

4. Imobilele ocupate de instituții publice de cultură: teatre, opere, biblioteci, muzee, filarmonici, centre de cultură

b) Lista imobilelor ce intră sub incidența art. 13 alin. (2) din Legea nr. 10/2001, republicată:

1. Imobile ocupate de sedii ale partidelor politice legal înregistrate

2. Imobile ocupate de sedii ale misiunilor diplomatice, oficiilor consulare, reprezentanțelor organizațiilor internaționale interguvernamentale acreditate în România şi imobile ocupate de personalul acestora

NOTĂ:

Reproducem mai jos prevederile art. II - VI din titlul I al Legii nr. 247/2005, care nu sunt încorporate în textul republicat al Legii nr. 10/2001 şi care se aplică în continuare ca dispoziții proprii ale Legii nr. 247/2005:

"ART. II

(1) Deciziile sau dispozițiile ori, după caz, ordinele conducătorilor autorităților administrației publice centrale, având ca obiect acordarea de măsuri reparatorii în echivalent pentru imobilele prevăzute la art. 16 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989, republicată, cu modificările aduse de prezentul titlu, emise până la data intrării în vigoare a prezentei legi şi nevalorificate, pot fi atacate la secția civilă a tribunalului în a cărui circumscripție teritorială se află sediul unității deținătoare, în termen de 12 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(2) Hotărârea pronunțată de prima instanță poate fi atacată cu recurs la curtea de apel.

ART. III*)

Actele juridice de înstrăinare având ca obiect imobile cu destinația de locuință, încheiate după 14 februarie 2001 cu nerespectarea interdicției prevăzute de art. 44 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriaşilor şi stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 241/2001, cu modificările ulterioare, şi care nu au fost atacate în instanță în condițiile art. 46 alin. (1) din Legea nr. 10/2001, republicată, pot fi atacate la secția civilă a tribunalului în a cărui rază teritorială se află imobilul notificat în termen de 12 luni de la data intrării în vigoare a prezentului titlu sau, după caz, de la data luării la cunoştință a încheierii contractului.

*) Art. 46 alin. (1) a devenit, în forma republicată, art. 41 alin. (1).

ART. IV*)

(1) În cazul în care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, societatea comercială prevăzută la art. 20 alin. (1) şi (2) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989, republicată, cu modificările aduse prin prezentul titlu, şi-a încetat activitatea ca persoană juridică, competența de soluționare a cererii de restituire revine entității care a exercitat, în numele statului, calitatea de acționar la respectiva societate comercială.

(2) În situația prevăzută la alin. (1) dispozițiile art. 27 alin. (1), (1^1) şi (2) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989, republicată, cu modificările aduse prin prezentul titlu, se vor aplica în mod corespunzător.

*) Art. 20 alin. (1) şi (2) şi art. 27 alin. (1), (1^1) şi (2) au devenit, în forma republicată, art. 21 alin. (1) şi (2), respectiv art. 29 alin. (1), (2) şi (3).

ART. V

(1) Notificările nesoluționate până la data intrării în vigoare a prezentului titlu, având ca obiect construcții de orice fel, situate în extravilanul localităților, aparținând exploatațiilor agricole şi care au fost trecute în proprietatea statului, construcții de pe terenurile forestiere, care au făcut parte din exploatația forestieră la data trecerii în proprietatea statului, se vor înainta în vederea soluționării, în termen de 60 de zile, comisiilor comunale, orăşeneşti şi municipale constituite potrivit Legii fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, şi Legii nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole şi celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 şi ale Legii nr. 169/1997, cu modificările şi completările ulterioare.

(2) Dispozițiile alin. (1) se aplică în mod corespunzător şi pentru terenurile prevăzute la art. 8 alin. (1) din Legea nr. 10/2001, republicată.

ART. VI**)

Imobilele înstrăinate cu încălcarea prevederilor legale, obiect al unor acte juridice desființate prin hotărâri judecătoreşti definitive şi irevocabile, notificate potrivit art. 21 alin. (1) din Legea nr. 10/2001, republicată, se restituie în natură."

**) Art. 21 alin. (1) a devenit, în forma republicată, art. 22 alin. (1).